

4.

Til

De høje Lovgivningsmagter.

Under 16de August 1889 og 2den Januar d. N. tillod Jans Skibsrederforening sig at indsende Andragender til den højtærede Finansminister og den høje Rigsdag, gaaende ud paa, at Tolden paa Skibe maatte bortfalde og Skibsbygningmaterialier frigøres for Told, enten direkte, eller indirekte derved, at den for saadanne Materialier erlagte Told tilbagebetaltes, selv om Skibene forbleve dansk Ejendom. Man tillader sig herved at vedføje Genpart af de nævnte Andragender, og at henvise til de udførlige Motiver, der ere fremførte til Støtte for samme.

Det var en stor Tilfredsstillelse for hele den søfartdrivende Del af Befolkningen, og vakte levende Glæde paa mange Steder, da det høje Landsting ved 2den Behandling af det i November f. N. forelagte Udkast til en Toldlov enstemmig vedtog de af Toldudvalget stillede og af den højtærede Finansminister godkendte Forslag, som gik ud paa Ophevelsen af de ovenomtalte Vnster; man troede derefter at turde gøre sig begrundet Haab om, at ogsaa det høje Folketing vilde tiltræde Forslagene, hvorved Vnsterens Maal vilde have været naaet.

For en talrig Mængde af vore Medborgere var det derfor et tungt Slag og en overmaade stor Skuffelse at erfare, at de seneste politiske Begivenheder maatte føre det med sig, at der ikke udkommer nogen Toldlov i Aar; og Skuffelsen bliver saa meget større, naar der henføres til de fra flere Sider faldne Udtalelser om, at man, da det nu gentagne Gange forgæves er forsøgt at føre en Toldrevision igennem, ikke i en nærmere Fremtid bør gentage Forsøget, fordi alene Forsøget medføre stor Uro, Usikkerhed og Vengstelse hos en talrig Del af Befolkningen, til stor Skade for mange Virksomheder.

Under disse Omstændigheder maa det tilgive os, om vi særlig rette vor Opmærksomhed paa en anden Mulighed, som aabner sig for vort Vnsters Virkeliggørelse, nemlig den, at Skibsfartstolden maatte blive gjort til et af de Kompensations Objekter, som kunne komme i Betragtning som Vederlag for Statens forøgede Indtægt gennem en Ølstat; vi tillade os i saa Henseende at gøre opmærksom paa, at det Tab, som Statskassen vil lide ved Skibsfartstoldens Bortfalden, saa vidt det kan kendes ifkun vil beløbe sig til 250,000 à 300,000 Kr., og at f. Eks. ved at indstrænke Toldnedsættelsen for Stenolje til 1½ Ore pr. Bund i Stedet for som foreslaaet 2 Ore pr. Bd., vilde Statskassen omtrentlig faa Ekvivalent for Skibsfartstolden, især naar henføres til, at Statskassen ved den forøgede Virksomhed paa Skibsværfterne og i Skibsfarten og Indbyggernes derved voksende Skatteevne og Forbrug af toldpligtige Varer vilde faa rigeligt Vederlag for et muligt Tab ved for ringe Kompensation af Skibsfartstolden.

Vi have blot nævnet den omhandlede Kompensationsmaade anthyndningsvis, det er selvfølgelig muligt, at Kompensationen kan tilvejebringes paa en heldigere Maade end den nævnte.

Vi tillade os i Genhold til Ovenstaaende, og idet vi atter ere saa fri at henvise til Motiverne i de medfølgende Genparten af Andragender, ret indstændigt og indtrængende at bede den høje Regering og man høje Rigsdag om, at man ikke vil lade den foreliggende Bejlighed til nu at frigive Skibsfartstolden gaa ubenyttet hen, hvorved vort Haab i denne Retning efter al Sandsynlighed vilde være slaaet til Jorden i en uoverskuelig Fremtid.

All Virksomhed, som staar i Forbindelse med „De Danstes Vej til Ros og Magt“ har stedske kunnet glæde sig ved hele Befolkningens Sympati; vi udtale det Haab, at de høje Lovgivningsmagter maa føle sig opfordrede til nu i Gerning at lægge en saadan Sympati for Dagen.

3 Marts 1891.

(309 Understrifter.)